

Вас чарує небесна блакить,
Що, цяцькуючи блиском вірші,
Часом очі вам надто сліпить,
Болячки закриває найгірші.

Все вам сняться квітки запашні
Та кохання — святі, незрадливі,
Ви знаходите перли в багні,
В пеклі бачите душі щасливі.

Життя святом здається для вас,
Гармонійним втіленням розвитку...
Киньте, братики, панський Парнас,
Уберіться в простісіньку свитку!

Соловейко співа на гіллях,-
Не діліть його красного труду,
А до волі показуйте шлях
Простим словом убогого люду!